GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Clonació de vedells i d'humans.

Opinió | 01/07/2008 | 10:32

Un animal nascut gaudeix de major consideració que un ésser humà en estat embrionari.

Malgrat l'oposició de qui temen que ens facin empassar "moderi Frankenstein", la Food and Drug Administration d'Estats Units i l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària han dictaminat que menjar carn o llet d'animals clònics no és perillós.

Però aquesta no és l'ultima paraula. No basta que els clons siguin bons per a menjar. No basta que presentin avantatges per als productors o que permetin oferir als consumidors carns més nutritives, sanes o saboroses. El Grup Europeu d'Ètica en Ciència i Noves Tecnologies no és utilitarista en aquest cas. Aquest organisme (abans anomenat Grup Europeu de Bioètica), assessor de la Comissió Europea, considera "dubtós que estigui èticament justificat clonar animals per a obtenir aliments". Doncs, encara que es tregui profit d'això, cal respectar als animals mateixos i atendre al seu benestar.

El Grup al·lega, així, que els animals clònics sofreixen una taxa elevada de malalties, malformacions i altres problemes de salut. Amb freqüència tenen sobrecàrrega, hepatomegàlia, dificultats respiratòries, hemorràgies, anomalies ranel·les. La prova és que al voltant del 20% dels vedells clònics no arriben a viure més de 24 hores després de néixer, i altre 15% moren durant la lactància. A més, la gestació de criatures clòniques pot ser perjudicial per a les mares portadores.

Aquest fi criteri contrasta amb la falta d'objeccions que sovint impera pel que fa a la clonació humana cridada "terapèutica" (experimental, en realitat, doncs les teràpies encara ni s'afiguren), que el Ministeri de Sanitat espanyol ha autoritzat expressament per primera vegada, en virtut de la nova Llei d'Investigació Biomèdica de 2007. En aquest cas, la utilitat hipotètica justifica l'obstinació. En el respecte i valor de les criatures implicades no es para menteixes.

La diferència està en el grau de desenvolupament.Un animal nascut gaudeix de major consideració que un ésser humà en estat embrionari. El producte de la clonació experimental, diuen, podria acabar sent humà, però serà destruït abans que arribi a ser-ho. Es ressuscita així la vella teoria de la humanització o animació diferida en cert moment del desenvolupament prenatal, la qual sostenien en l'Edat Mitjana, quan no es coneixia la embriologia ni se sabia gens de cromosomes.

L'utilitarisme, a més, és cec a altres objeccions independents de l'estatut de l'embrió humà. Una prové de la necessitat d'òvuls en gran nombre per als experiments de clonació: el perill d'explotació de dones no és menyspreable. Una altra és l'alta freqüència d'anomalies comprovada en els animals clònics: si el procés dóna tantes fallades per causes que no es coneixen bé ni es dominen, és senyal que encara no està en condicions de passar més enllà de la investigació amb animals. Problemes genètics com els observats en els vedells clònics que es gesten podrien estar en les cèl·lules mare preses dels embrions destruïts en els experiments de clonació "terapèutica".

Si tantes cauteles i recels desperta la perspectiva que mengem filets clònics, resulta curiosa la pressa per a provar en humans una tècnica que encara no ha servit per a guarir a un vedell.

Autor: Jesus_D
Jesus_D

https://gironanoticies.com/noticia/7194-clonacio-de-vedells-i-dhumans.htm